

Sammanfattning

I denna promemoria behandlas frågan om att införa en skyldighet för arbetsgivare att redovisa sjukfrånvaron. Vi anser att man genom en sådan obligatorisk redovisning ökar trycket på företag, kommuner och myndigheter att undvika hög sjukfrånvaro. Vår uppfattning är att *årsredovisningen* bäst tillgodoser det informationsbehov som olika intressenter kan ha av uppgifter om sjukfrånvaron. Genom att uppgifterna får en extern spridning är det också lättare för myndigheter, anställda och andra intressenter att få del av dem.

Redovisningen av sjukfrånvaron bör vara enhetlig för privata verksamheter och för kommuner och statliga myndigheter. Vi föreslår att ändringar införs i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag samt lagen (1997:614) om kommunal redovisning.

Regeringen bör också fatta beslut om att motsvarande ändringar införs i förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

Vårt förslag har utformats så att vissa små företag inte behöver lämna uppgift om sjukfrånvaron. Det är nämligen angeläget att uppgiftsskyldigheten inte blir för betungande. Det skall inte heller med utgångspunkt i de uppgifter som lämnas i årsredovisningarna gå att härleda sjukfrånvaron hos en enskild individ. Det föreslagna undantaget bör gälla samtliga företag med högst tio anställda.

Det förekommer olika typer av indikatorer som beskriver ohälsan. Vi har valt att föreslå den vanligaste indikatorn som är

Sammanfattning Ds 2002:22

sjukfrånvaron. Det finns flera olika sätt att redovisa denna. Eftersom vårt arbete är inriktat på att precisera krav på hur uppgiftslämnandet skall gå till bör den metod väljas som så långt möjligt underlättar detta. Redovisningsskyldigheten bör därför inte bli för betungande eller komplicerad. Med dessa utgångspunkter förefaller det mest naturligt att anknyta till den rutin som redan tillämpas i många fall, dvs. Svenskt Näringslivs respektive Arbetsgivarverkets frivilliga tidsanvändningsstatistik. Därför förordas följande sätt att precisera begreppet sjukfrånvaro: *Total sjukfrånvaro under året i relation till de anställdas sammanlagda ordinarie arbetstid*.

Uppgiften om sjukfrånvaron är för oprecis för att kunna ge en heltäckande bild av denna frånvaro. Ett antal underindelningar behövs därför. En *indelning efter kön* krävs redan i dag vad gäller redovisningen av antalet anställda i årsredovisningen. Denna uppgift är således naturlig att kräva även för sjukfrånvaron. Vi föreslår att kvinnors respektive mäns sjukfrånvaro sätts i relation till respektive köns sammanlagda årsarbetstid. Även *åldersfördelade uppgifter* bör kunna krävas. Vi föreslår att följande intervaller skall användas: yngre än 30 år, 30–49 år samt 50 år och äldre. Uppgifterna om kön och ålder torde vara lätta att ta fram för arbetsgivarna. Man bör vara restriktiv med att ställa ytterligare

krav på uppgifter. En *redovisning av långtidssjukfrånvaron* har dock ett stort informationsvärde. Vi föreslår därför att även den andel av sjukfrånvaron som avser sjukfall som varat i 60 dagar eller mer skall anges.

Vi föreslår att bestämmelserna om den obligatoriska redovisningen av sjukfrånvaron skall gälla från och med den 1 januari 2003.